

PLĂCEREA LUI DUMNEZEU

A aleși sunt plăcerea lui Dumnezeu, sunt desfătarea Lui. În tot ce gândesc, în tot ce vorbesc, în tot ce fac, Dumnezeu simte plăcere, așa era Domnul Isus. De mai multe ori a mărturisit Tatăl: *“Acesta este Fiul meu preaiubit în care Îmi găsesc toată plăcerea Mea.”*

Dovada alegerii este plăcerea pe care și-o găsește Dumnezeu în tine, El nu greșeste în alegere. Când l-a ales pe David a putut să spună: *“Am găsit pe David, om după inima Mea, care va împlini toate nevoile Mele.”*

Tu ce poți spune despre tine? Ești tu plăcerea și desfătarea lui Dumnezeu, în tot ce gândești, în tot ce vorbești și în tot ce lucrezi?

Dacă tu știi lucrul acesta, cu atât mai desăvârșit îl știe Dumnezeu.

Să nu descurajezi, prin faptul că, de când te-ai hotărât să slujești lui Dumnezeu ai mai avut căderi. Dacă inima ta s-a ridicat din cădere printr-o pocăință sinceră, dacă în ea arde focul dragostei și al dorinței de a împlini voia Lui, dacă urăști calea lumii cu păcatele ei, dacă însetezi clipă de clipă după neprihănire, Dumnezeu își găsește plăcerea în tine.

Dumnezeu nu-și găsește plăcerea într-o inimă fățarnică și viclană. Aceasta este o scârbă pentru El.

În cei aleși, Dumnezeu pune Duhul Său, pentru ca să înțeleagă limpede voia și adevărul Său, pentru ca să împli-nească lucrarea Lui, pentru ca să vestească

neamurilor judecata.

Cei aleși au judecată și iubesc judecata. Decât să rostească osânda în care ar cădea un singur nevinovat, mai bine iartă o sută de vinovați.

În lumea păcatului este așa cum zice N.Iorga: *“Mâna prea grea pedpsește dintr-o dată un singur vinovat și o sută de nevinovați”.*

Dumnezeu nu alege cum alege omul și lumea în general. Se prea poate că ceea ce este ales de Dumnezeu să nu fie pe placul lumii.

Eretic este cel care nu primește tot ce i se spune, ci caută și cercetează adânc adevărul.

Aleșii lui Dumnezeu, în ochii lumii, sunt niște “eretici” abătuți de la felul ei de a fi. Domnul Isus spunea despre Sine: *“Împărăția Mea nu este din lumea aceasta” (Ioan 18:36)*

Cei aleși atârnă în totul de Dumnezeu, fiind liberi de oameni și de Duhul vreunei partide religioase.

O inimă care se mai alipește și de altceva, care mai umblă și după alte iubiri, nu poate fi plăcută lui Dumnezeu, care o vrea cu gelozie numai pentru Sine (Iacov 4:5).

Cu cât inima ni se contopește mai mult cu Dumnezeu prin iubire, cu atât va pătrunde mai desăvârșit în voia și tainele Lui. Iubirea se deschide iubirii.

Ema Zaharie

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare
Cuvântul Tău este o candela pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea. (Psalmi 119:105)

**Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252 **www.biruinta.ro;**
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr & Tehnoredactare: Ema Zaharie

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

DUMNEZEU SĂ TE BINECUVÂNTEZE

Binecuvântarea Domnului este cel mai minunat lucru pe care îl poate experimenta un om. Însă, ceea ce trebuie să știm fiecare dintre noi este că binecuvântarea nu poate veni în viața cuiva, separat de prezența Domnului.

De fapt, binecuvântarea este adusă în viețile noastre de prezența lui Dumnezeu. Când un om este născut din nou, devenind astfel o făptură nouă care îi aparține lui Dumnezeu, omul acela a fost într-adevăr binecuvântat de către Domnul.

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Puterea cuvintelor**

pag. 3 **O cărare netedă**

pag. 4 **Plăcerea lui Dumnezeu**

“Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos!,,

2 Petru 1:2

În zilele noastre, cred că se aruncă cu mult prea multă ușurință în toate părțile, fără discernământ, expresii de genul: „Dumnezeu să te binecuvânteze”. Fie că sintagma este folosită ca un salut, fie că este adresată dintr-o pornire pseudo-spirituală, se pare că majoritatea o folosește într-un sens distorsionat.

De prea multe ori, formula „Dumnezeu să te binecuvânteze” este uzată într-o manieră așezată sub zodia norocului și a dorinței de prosperitate materială. Astfel că, dacă atunci când folosim această formulă de binecuvântare avem în minte plasarea vieții sub o stea favorabilă, dorința de a surăde norocul”, căpătarea sănătății fizice, bunăstarea afacerilor sau alte dorințe asemănătoare, se pare că nu prea am înțeles felul în care binecuvântează

Continuare pag. 2

Dumnezeu.

Felul suprem de binecuvântare este atunci când Dumnezeu ne binecuvântează cu prezența Sa. Apogeul binecuvântărilor lui Dumnezeu a fost în clipa în care ne-a fost trimis Isus Cristos. Fiul lui Dumnezeu este binecuvântarea supremă care le poate fi dăruită oamenilor din partea Domnului.

Această binecuvântare stă în faptul că Isus Cristos are putere să ne întoarcă pe fiecare din noi de la fărădelegi și păcate, pentru a ne așeza într-o relație corectă cu Dumnezeu.

„Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărădelegile sale.” (Faptele apostolilor 3:26)

Astfel că, în limbajul Scripturii, când

fi dorim cuiva să se bucure de binecuvântarea Domnului, nu-i dorim altceva, decât ca Dumnezeu, prin Cristos, să-l întoarcă de la o viață de păcat, nefericire și înstrăinare, la o viață nouă, sfântă, eliberată de urmele și umbrele păcatului, plină de bucurie și semnificație, trăită în părtășie cu Dumnezeu pentru veșnicie.

Iar odată căpătată această viață, să poți crește mereu în asemănare cu Cristos, bucurându-te de toate privilegiile puse la îndemâna copiilor lui Dumnezeu, fără să îți mai trebuiască mizeriile pierdute ale lumii vechi. Aceasta înseamnă să te binecuvânteze Domnul.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

PUTEREA CUVINTELOR

Cuvintele noastre și felul în care vorbim pot afecta foarte mult relațiile armonioase.

Puterea cuvintelor este enormă și ele arată starea inimii noastre, reflectă intenția noastră de a vindeca sau de a răni.

“Cine își păzește gura și limba, își scutește sufletul de multe necazuri” (Proverbe 21:23), “cine vorbește în chip ușuratic, rănește ca străpungerea unei săbii, dar limba înțelepților aduce vindecare” (Proverbe 12:18), “...o limbă dulce poate zdrobi oase” (Proverbe 25:15).

O, Domnul nostru ce cuvinte minunate ne înveți!!! Dar noi, de atâtea ori nu le luăm în seamă...!

Ce-am merita? În fața bunătății Tale, Doamne, ar trebui să plângem cuprinși

de rușine...și să ne pocăim.

Să ne amintim în fiecare zi că **“în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.” (Matei 12:36)**

Anonim

O CĂRARE NETEDĂ

Cu toții avem momente în viața aceasta când ne "trezim" făcând lucruri care nu ne reprezintă ca și copii ai Domnului, când gândurile noastre par cu totul scăpate de sub control sau, când parcă nu ne mai recunoaștem.

Diavolul știe așa de bine să "împacheteze" lucrurile și să ni le prezinte, astfel încât, noi dacă nu veghem asupra vieții noastre, foarte ușor și rapid în subconștientul nostru încep să se "așeze" gândurile celui rău.

În mod special când ne simțim răniți, jigniți, nedreptățiți sau suferim dintr-un motiv sau altul, acestea sunt experiențe care ne pot aduce mai aproape de Dumnezeu sau ne pot înrăutăți ca oameni ajungând într-o stare neplăcută Lui. Depinde de fiecare ce alegere face. Cel rău ne va ataca în mod special cu lucrurile și păcatele din care Dumnezeu ne-a

scos.

Diavolul ar vrea să aruncăm doar o privire la ce ne oferă, dar știm bine cât de înșelător este acest lucru.

Știm că de fapt el nu ne oferă nimic valoros, așa că fii tare și **“Ochii tăi să privească drept, și pleoapele tale să caute drept înaintea ta” (Proverbe 4:25)**. E de nedescris cum o singură clipă de neveghere ne poate face să ne pierdem concentrarea și scopul din vedere.

“nu te abate nici la dreapta, nici la stânga și ferește-te de rău” acestea sunt cuvintele care ar trebui să ne răsune în minte când simțim că lucrurile scapă de sub control.

Adevărata luptă este în interiorul nostru, și cât de bine ne cunoaște Dumnezeu..doar El știe care sunt adevăratele lupte spirituale ale fiecăruia.

Fiecare dintre noi știe bine de unde l-a scos Dumnezeu, și da, diavolul ne va ataca și cu alte lucruri, dar...**“Cărarea pe care mergi să fie netedă, și toate căile tale să fie hotărâte: nu te abate nici la dreapta, nici la stânga și ferește-te de rău.” (Proverbe 4:26-27)**

Roxana Tentis

